Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2522

Vragen van het lid **Van Laar** (PvdA) aan de Minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking over *het schrijnende gebrek aan goede psychologische zorg in Indonesië* (ingezonden 30 maart 2016).

Antwoord van Minister **Koenders** (Buitenlandse Zaken) (ontvangen 13 mei 2016).

Vraag 1
Bent u bekend met het rapport «Living in hell: abuses against people with psychosocial disabilities in Indonesia», van Human Rights Watch?[1]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2
Wat is uw reactie op de prestaties van de Indonesische regering als het gaat om het faciliteren van goede zorg en begeleiding aan mensen met psychische aandoeningen, en deelt u de mening dat de in het Human Rights Watch» rapport geschetste situatie in strijd is met de VN-conventie inzake de rechten van personen met een handicap, welke Indonesië in 2011 heeft geratificeerd?[2]

Antwoord 2
De bevindingen van Human Rights Watch zijn zorgwekkend. Het rapport beschrijft de complexe problematiek, waarbij onder meer maatschappelijke percepties, sociale normen èn institutionele tekortkomingen een rol spelen. Het is de verantwoordelijkheid van de Indonesische overheid om bescherming te bieden aan mensen met een psychologische aandoening en aan haar internationale verplichtingen te voldoen.

[1] Human Rights Watch, Living in hell: abuses against people with psychosocial disabilities in Indonesia», maart 2016 https://www.hrw.org/report/2016/03/21/living-hell/abuses-against-people-psychosocial-disabilities-indonesia

[2] The Guardian, «Living in hell»: mentally ill people in Indonesia chained and confined», 21 maart 2016 http://www.theguardian.com/global-development/2016/mar/21/living-in-hell-indonesia-mentally-ill-people-chained-confined-human-rights-watch-report

ah-tk-20152016-2522
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2016

Vraag 3 en 4
Is er contact tussen de Indonesische en Nederlandse overheid over de ambitie van Indonesië om «pasung», waarbij mensen met een psychische aandoening worden vastgeketend en -gebonden, in 2019 uit te bannen? Heeft Indonesië andere landen om hulp gevraagd? Biedt Nederland al hulp op dit gebied?
In hoeverre deelt u, ook in uw rol als EU-voorzitter, de aanbeveling in het rapport dat Indonesië steun en training van andere landen moet krijgen om het gebrek aan goede psychische zorg aan te pakken? Bent u bereid u hiervoor in te spannen, bijvoorbeeld omdat Indonesië een partnerland van Nederland is? Zo ja, op welke wijze? Ziet u bijvoorbeeld mogelijkheden voor twinning van enkele van de vele goede Nederlandse geestelijke gezondheidsorganisaties aan Indonesische organisaties? Kan Nederland, gezien de bijzondere band met Indonesië, het initiatief nemen om ook andere (Europese) landen te bewegen tot hulp aan Indonesië om de psychologische zorg te verbeteren?

Antwoord 3 en 4
Nederland heeft geen verzoek om assistentie of advies ontvangen van Indonesië om ondersteuning of training om psychologische zorgverlening te verbeteren. Het is het kabinet niet bekend of een dergelijk verzoek wel aan andere landen is gericht.
Op 20 april maakte de Indonesische Minister van Gezondheid Nila Moeloek als reactie op de #BreakTheChains campaign van Human Rights Watch bekend medicatie aan te bieden voor geestelijke gezondheidsaandoeningen in alle 9.500 lokale gezondheidscentra in het land.
De Nederlandse ambassade in Jakarta bekijkt momenteel mogelijkheden om initiatieven te steunen die gericht zijn op de versterking van de positie van mensen met psychische aandoeningen.